

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง จันกัม เอเชียติกเนย์ : แนวโน้มนายกางประเทศของจีนที่ เอเชียติกเนย์ในรอบปีสี่สิบปี (1960 - 1980) มีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อปกป้องจักรัฐที่ กำหนดพฤษฎีกรรมของนโยบายการประทศจีนด้านเอเชียติกเนย์ และแนวโน้มนายของจีน ในภูมิภาคนี้ การศึกษาครั้งนี้คำนึงถึงภายในกรอบของ ทฤษฎีด้อยแห่งอำนาจ , ทฤษฎีพันธมิตร และทฤษฎีการเมืองภายใน จากการศึกษาพบว่าความเปลี่ยนแปลงของนโยบายการประทศจีน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งปัจจัย ที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง สถาบันการเมืองในภูมิภาคมีบทบาทก่อ การกำหนดนโยบายการประทศจีนด้านเอเชียติกเนย์มากที่สุด ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่ ให้ความยุทธศาสตร์ให้เอเชียติกเนย์เป็นเขตภักดีและเข้าปะลอดภัยสำหรับจีนซึ่งหมายความว่า จีนจะไม่ขย่มให้ชาติมหาน้ำจันได้ หรือ กลุ่มรัฐใดใดมีอิทธิพลเพื่อเอเชียติกเนย์ เป็นอันขาด เพราะจีนมีพร้อมแคนตอนให้ติดตอกับเอเชียติกเนย์หากมีเหตุการณ์ใดๆ เป็นฐานที่ ของผู้บุนทัชระเบคันนิวเคลียร์สัมภัยใกล้ และฐานปลดอยู่ขึ้นปานวุฒิธรรมนิวเคลียร์จะยังคงกล้าง แล้ว เมื่อเกิดสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะถูกทำลายภายในเวลาเพียงไม่นานที่ เอเชียติกเนย์จะมีผลต่อ ความมั่นคงปลดภัยของจีนโดยตรง ทั้งนั้นพฤษฎีกรรมของจีนจึงแสดงการก่อการชาติมหาน้ำจัน ที่ทางชาติมหาน้ำจันจะเอเชียติกเนย์มากลอด

การที่ดำเนินความสัมพันธ์ของจีนในรอบปีสี่สิบปีนี้ พฤติกรรมของจีนแสดงให้เห็นว่า จีนไม่คำนึงถึงการหงหางการเมืองและการทุ่มเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ส่องประดับคลาวคือ

ระบบทั่วชาติมหาน้ำจัน จีนมีวัตถุประสงค์คือการชาติมหาน้ำจันที่เข้ามาร่วมงาน บริษัทในเอเชียติกเนย์ เนื่องจากจีนมีศักดิ์ความสามารถทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่กำลังเจริญ มากใช้วิธีการถ่วงดุลย์อำนาจกับชาติมหาน้ำจันด้วยการสร้างกลุ่มรัฐพันธมิตรให้มีอำนาจ ก่อ รองกับชาติมหาน้ำจันที่เข้ามาร่วมงานในเขตภักดีของจีน

ระบบทั่วชาติเล็ก ๆ ในภูมิภาค จีนมีวัตถุประสงค์ที่จะโน้มนาฬิกาให้รัฐในภูมิภาค ที่สัมบูรณ์จีนด้วยวิธีการรุกรุ่งใจความผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เน้นการขยายผลแบบให้